

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

22 iulie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Constantin Alerguș, Ghenadie Nicolaev, Ion Guzun, Iurie Bejenaru,

a judecat, fără citarea părților, recursul în anulare declarat de Procurorul General Adjunct, Igor Serbinov, împotriva sentinței Sesiunii Speciale a Judecătoriei Guberniei Odessa din 11 februarie 1925 în cauza penală în privința lui

Popov Cuzima Eliseevici,

născut în anul 1890, originar din or. Tiraspol.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

***1. de la 24 iunie 2014 - pînă la 22 iulie 2014
(instanța de recurs în anulare).***

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Sesiunii Speciale a Judecătoriei Guberniei Odessa din 11 februarie 1925, Popov Cuzima a fost condamnat în baza art. 66 alin. (1), 98 alin. (1), (2) Cod penal, cu aplicarea sancțiunii art. 58 alin. (1) Cod penal al RSSU, la pedeapsă capitală, cu confiscarea averii.

2. Potrivit sentinței, Popov Cuzima a fost declarat vinovat și condamnat pentru faptul că, avînd atitudine ostilă față de puterea sovietică, în perioada anilor 1922-1924, a activat în favoarea statului român în calitate de informator în siguranța Bender. Aflîndu-se în serviciul respectiv, Popov C. de mai multe ori a trecut ilegal frontiera de stat pe teritoriul sovietic avînd misiunea de a livra ziare și totodată, transporta peste frontieră pasageri.

3. Procurorul General Adjunct, Igor Serbinov, a declarat recurs în anulare, invocînd temeiul prevăzut de art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită casarea sentinței Sesiunii Speciale a Judecătoriei Guberniei Odessa din 11 februarie 1925, în partea condamnării în baza art.66 alin.(1) Cod penal al RSSU, pentru spionaj, cu încetarea procesului penal și reabilitarea lui

Popov Cuzima conform art. 391 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, deoarece există circumstanțe care exclud tragerea inculpatului la răspundere penală.

Totodată, a menționat că condamnarea lui Popov C. pentru infracțiunea prevăzută de art.98 alin.(1) și (2) Cod penal, adică pentru plecarea peste hotarele URSS sau intrarea în țară fără pașapoarte de model stabilit sau fără autorizație din partea autorităților respective necesită a fi menținută, întrucât infracțiunea nominalizată este de drept comun, ce nu cade sub incidența Legii RM din 08 decembrie 1992 privind reabilitarea victimelor represiunilor politice.

4. Judecând recursul în anulare în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că recursul urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit art. 452 alin. (1), coroborat cu art. 453 alin.(1) Cod de procedură penală, Procurorul General și adjuncții lui, pot declara la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărârii judecătorești irevocabile după epuizarea căilor ordinare de atac. Hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată.

La 30 decembrie 1992 a intrat în vigoare Legea nr. 1225-XII din 08.12.1992 privind reabilitarea victimelor represiunilor politice.

Colegiul penal menționează, că potrivit art. 3 al Legii nominalizate, sunt declarate nevinovate și urmează a fi reabilitate în fața societății și reintegrate în drepturi, indiferent de locul de trai în prezent, toate persoanele care, în perioada dintre 7 noiembrie 1917 și 23 iunie 1990, au fost supuse represiunilor politice pe teritoriul actualei Republici Moldova, precum și pe teritoriul altui stat, inclusiv cele care au fost condamnate pentru "spionaj", în temeiul art. 66 alin.(1) din Codul penal al RSSU.

Sub acest aspect, instanța de recurs reține că, Popov Cuzima, a fost condamnat la 11 februarie 1925, prin sentința Sesiunii Speciale a Judecătoriei Guberniei Odessa, pentru spionaj, adică transmitere, sustragere sau colectare a informațiilor care constituie secret de stat ocrotit, în mod special, unor state străine, organizații contrarevoluționare, în lipsa apărătorului, fără a-i fi respectat dreptul la apărare.

Ținând cont de cele constatate și de prevederile art. 435 alin.(1) pct.2) lit. b) Cod de procedură penală, Colegiul penal găsește prezente în speța dată motive întemeiate de a interveni în hotărîrea judecătorească irevocabilă de condamnare a lui Popov Cuzima în baza art.66 alin.(1) Cod penal al RSSU, cu casarea acesteia și, în temeiul prevederilor art. 391 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, cu încetarea procesului penal, pe motiv că există circumstanțe care exclud tragerea persoanei la răspundere penală, și reabilitarea condamnatului.

În contextul celor expuse, Colegiul penal lărgit conchide că recursul în anulare este întemeiat și urmează a fi admis.

5. În conformitate cu prevederile art. 435 alin.(1) pct.2) lit. b), art. 453 alin.(1), 457 alin.(3) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE:

Admite recursul în anulare declarat de Procurorul General Adjunct, Igor Serbinov, casează parțial sentința Sesiunii Speciale a Judecătoriei Guberniei Odessa din 11 februarie 1925, privind condamnarea lui *Popov Cuzima Eliseevici* în baza art. 66 alin. (1) Cod penal al RSSU, cu încetarea procesului penal, pe motiv că există circumstanțe care exclude tragerea lui la răspundere penală și dispune reabilitarea acestuia, în conformitate cu Legea Republicii Moldova din 08 decembrie 1992 privind reabilitarea victimelor represiunilor politice.

Decizia este irevocabilă, publicată la 22 iulie 2014.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Constantin Alerguș

Ghenadie Nicolaev

Ion Guzun

Iurie Bejenaru